

אורות (מצד) אי"א

מודין (מצד) אבא

מודין (מצד) אימא

כלים די"א (עבור השפעת דמכ"ד אבא ומכ"ד אימא - כנפדר)

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

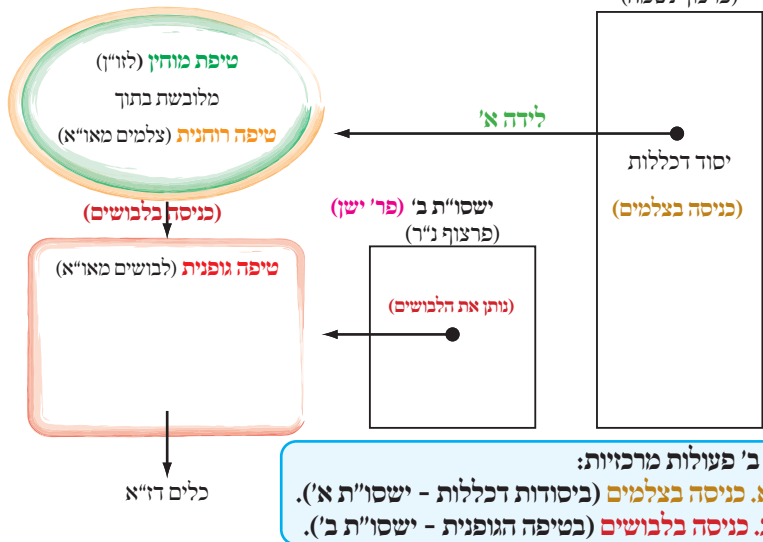
שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

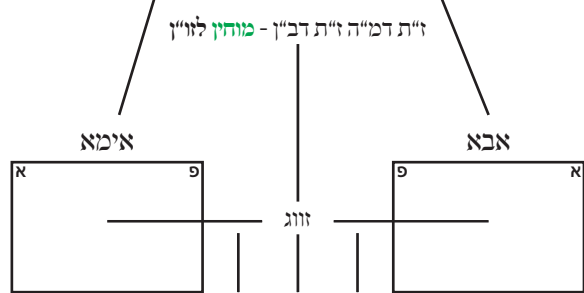
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'. ע"י אוצ"ח דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

(ב)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

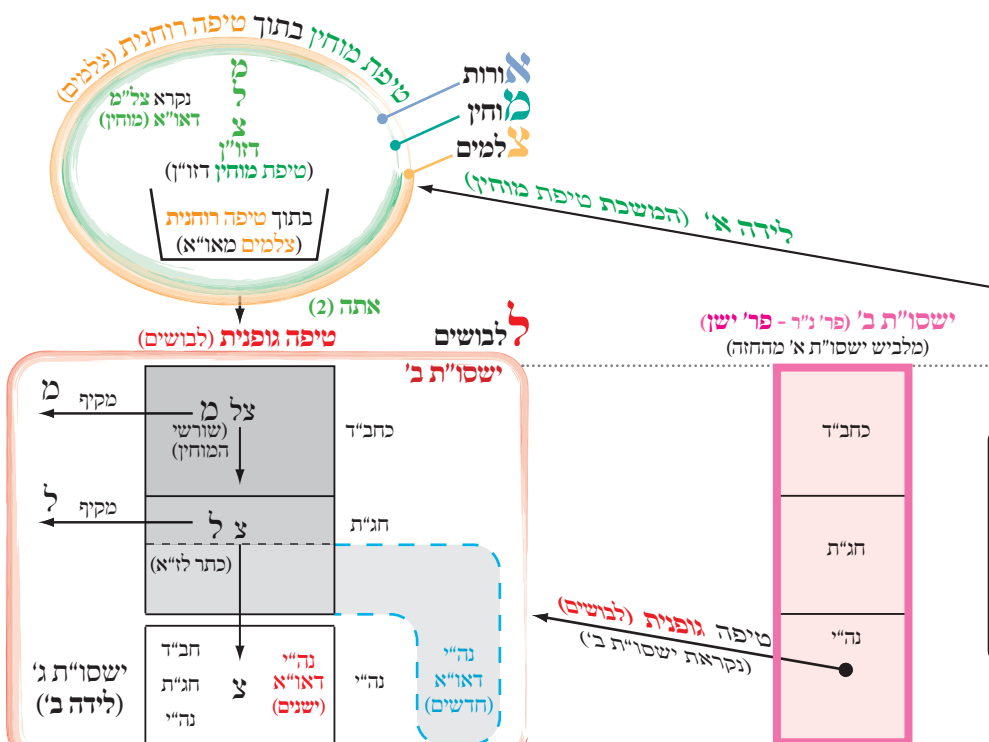
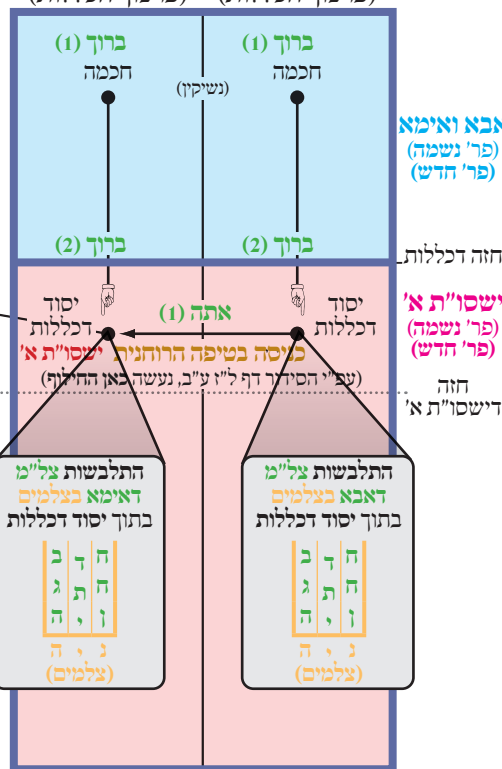
המשכת טיפת מוחין זו"ת דב"ן - מוחין לזו"ן (אורות, מוחין)

טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)

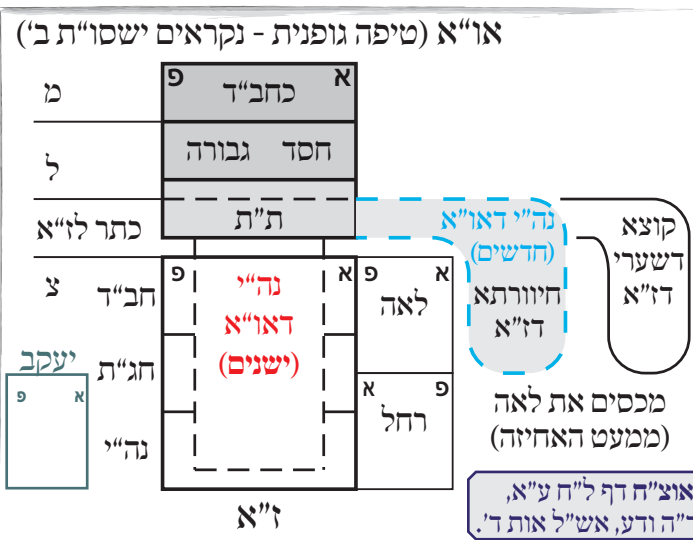
טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"י ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"י ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
 אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

כ"ל
 חב"ד
 חג"ת
 נה"י

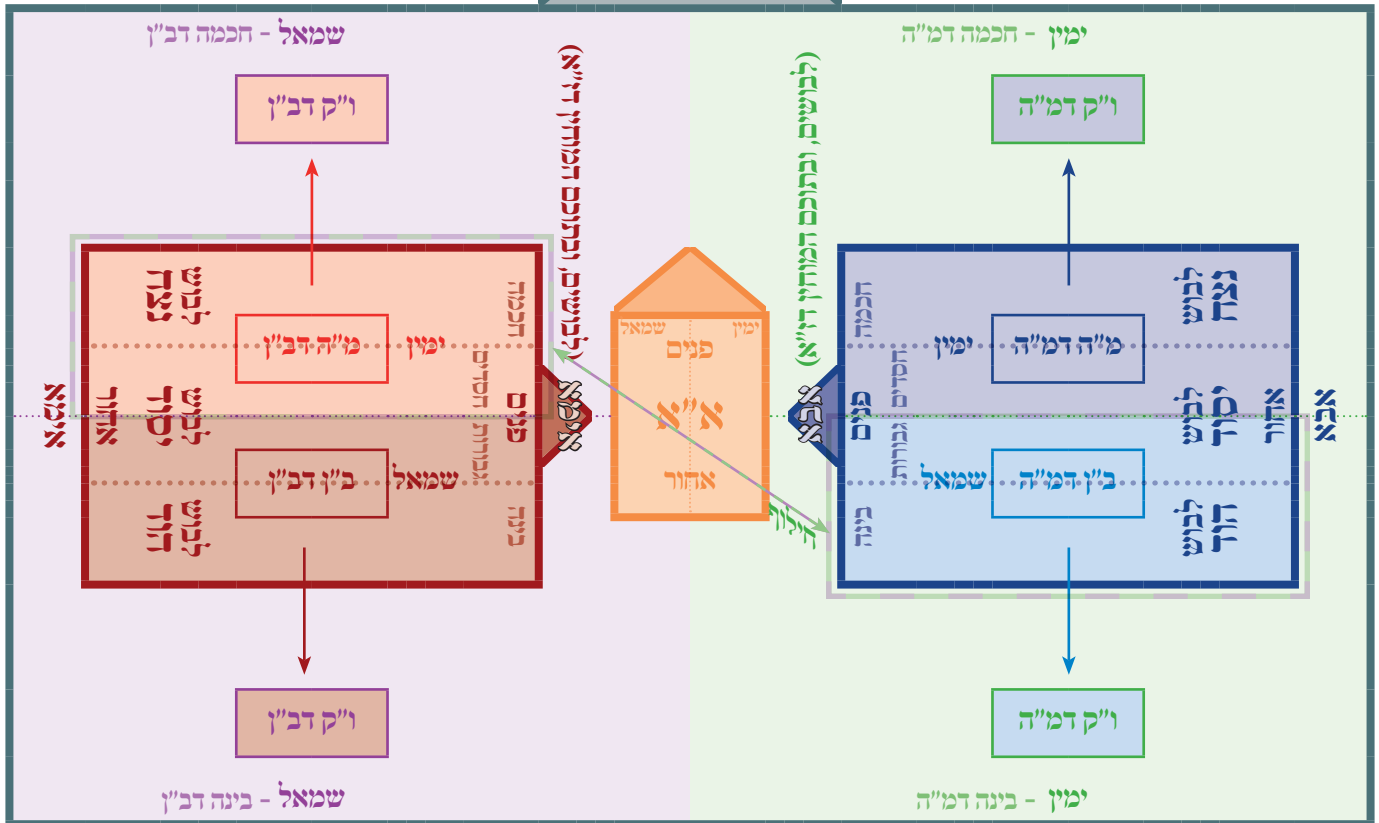
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלפי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

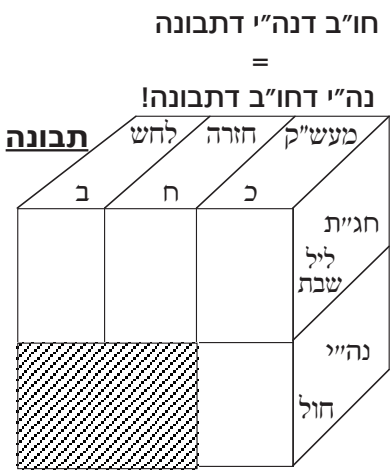
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכשה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנהגת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרין	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישסו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישסו"ת - נשמה	
<p>כחבי"ד</p> <p>מ"ה</p> <p>מקיף יותר גדול</p>	<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>נשמת כל חי...</p>
<p>כחבי"ד</p> <p>ל"ל</p> <p>מקיף</p>	<p>ליל שבת</p> <p>חג"ת</p>
<p>כחבי"ד</p> <p>צ"ח</p> <p>פנימי</p>	<p>חול</p> <p>נה"י</p>

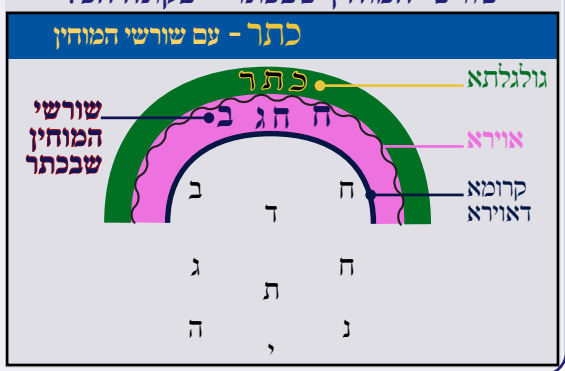
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישסו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: חו"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישסו"ת
 חזרה: חו"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישסו"ת
 מעש"ק: חו"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישסו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י		
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	א"א	נוק' דא"א	בינה
חסדי' גבו'		חסדי' גבו'		חסדים	גבורות	הטוב שמך	מגן אב'
שים שלום		שים שלום		אבות	מודים	הטוב שמך	כריש' וזקני' ש"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב.
 מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט.
 אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש
 דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב.
 יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

גבורות דכתר - שורש ד'		חסדים דכתר - שורש ג'		בינה דכתר - שורש ב'		תיבה
(ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)		(מודים - דף ק' ע"ב)		(ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		
(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		
מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	
ו"ק		ו"ק (מודים אחנו לך)		ו"ק		ברוך (כריעה א')
ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר		אתה (כריעה ב')
	ו"ק		ו"ק		ו"ק	ה' (זקיפה א')
	ג"ר		ג"ר		ג"ר	המשך ה' (זקיפה ב')

חכמה דכתר - שורש א'

י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)	ברכת האל הקדוש	ברכת מחיה המתים	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')				סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	באהבה (עבור כל 4 השורשים)	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		תיבה
			אחו"פ דפנים (או"א דפנים)		אחו"פ דאח' (או"א דאח')					אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')		
			אימא (אח')	אבא (פנים)	אימא (אח')	אבא (פנים)				מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	
דחיות לחג"ת נה"י דז"א. הארה ליי"ס דנוק' (נשיקין).			ח"ן לחכמה	ו"ק	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)		כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מסתלקים מז"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	ו"ק (דחיה לו"ק)		ברוך (כריעה א')	
			חכמה לחכמה	ג"ר	דאח' ואחו"פ דפנים)				ג"ר		אתה (כריעה ב')	
	דת"י לדעת	בג"ה לבניה	ח"ן לחכמה	ו"ק	מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.				ו"ק		ה' (זקיפה א')	
	חיבוק אמצע	חיבוק שמאל	חיבוק ימין	ג"ר	חכמה לחכמה				ג"ר		המשך ה' (זקיפה ב')	

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:

א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיות הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.

ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).

אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).

אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).

אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).

ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:

1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).

2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור

הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.

ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר

ומשם ולגבורות דכתר.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש

דף מ"ו הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת

הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י

בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.

ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו

רואים גם את כל המוחין הנוספים.

ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג,

שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג

דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות

במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"ה? א"כ איך זה יסתדר

עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה

דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג,

שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיון שכאן

ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם

לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר,

ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

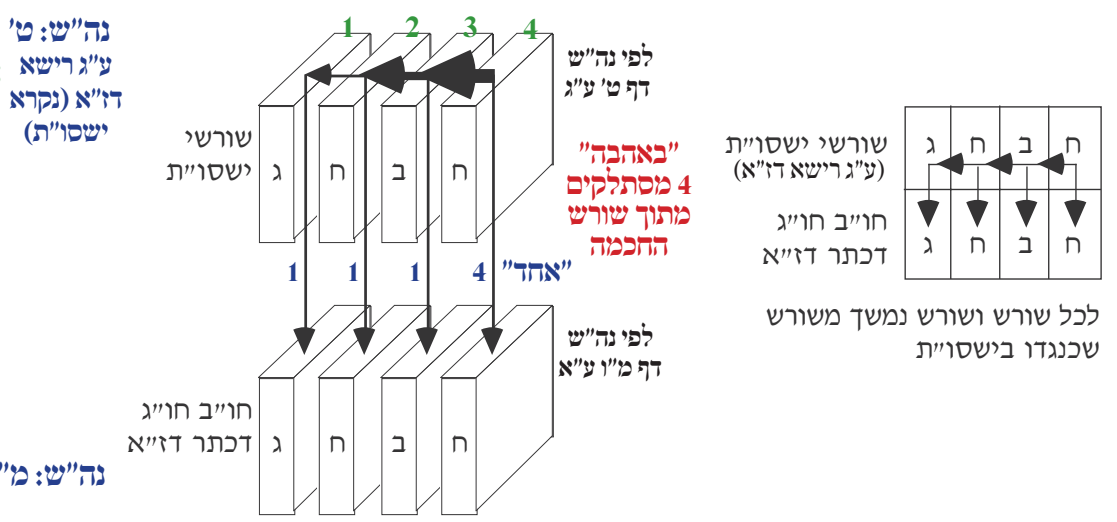
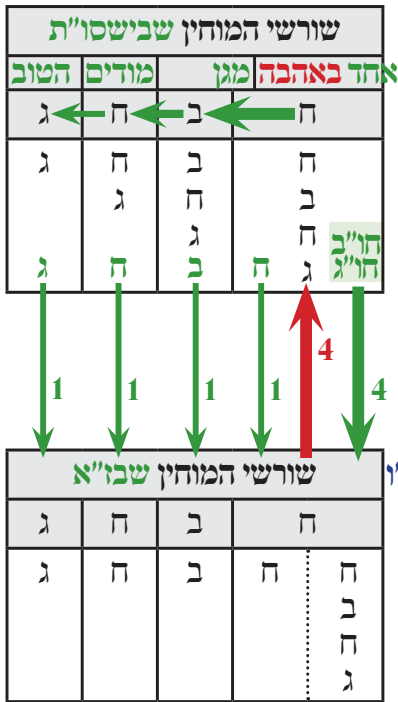
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וחו"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחו"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

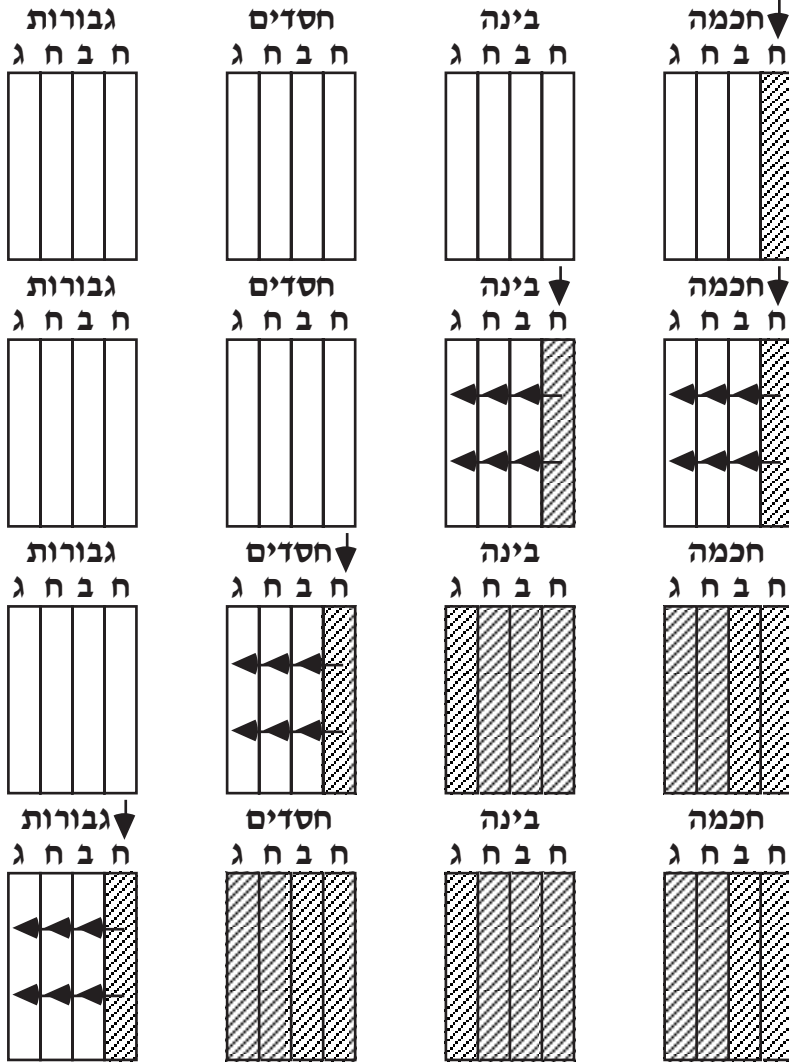
ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחו"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחו"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחו"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחו"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

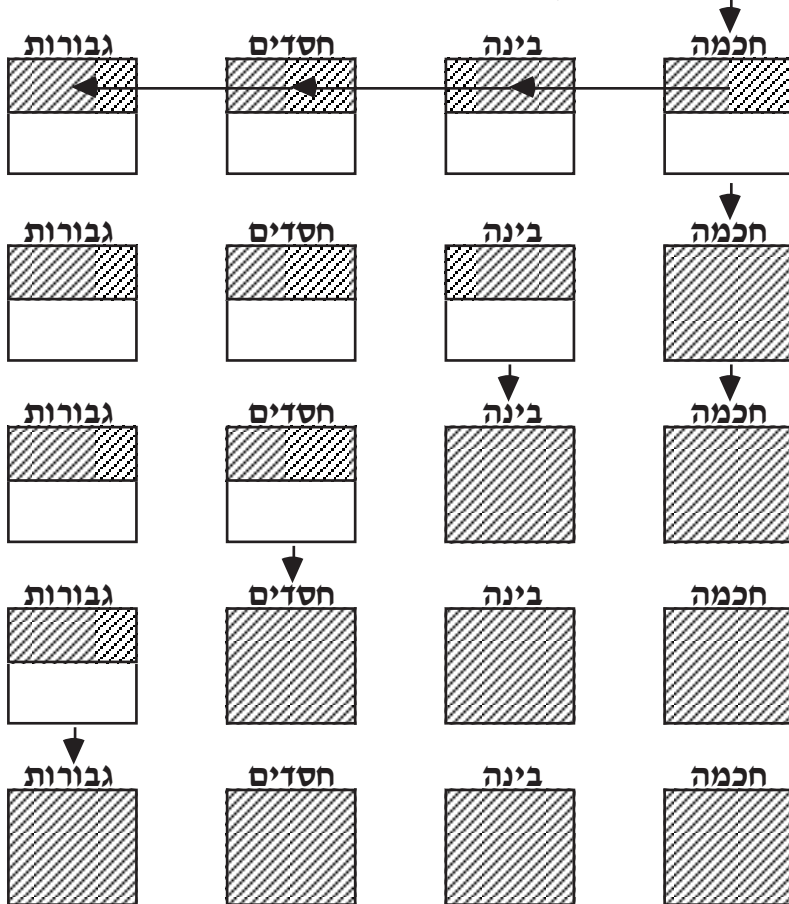
שורשי המוחין שבכתר:
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דחוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

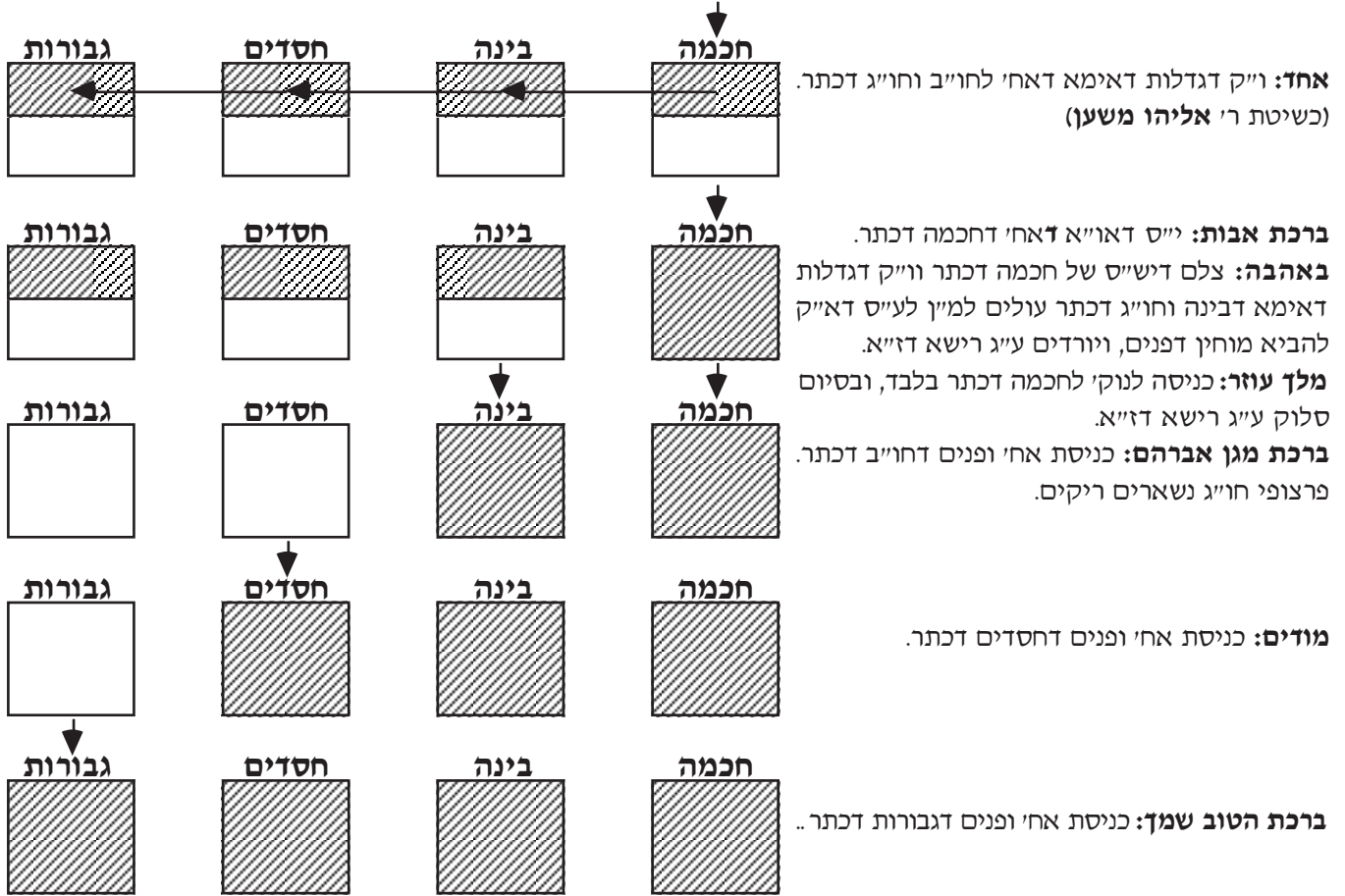
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עובר חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

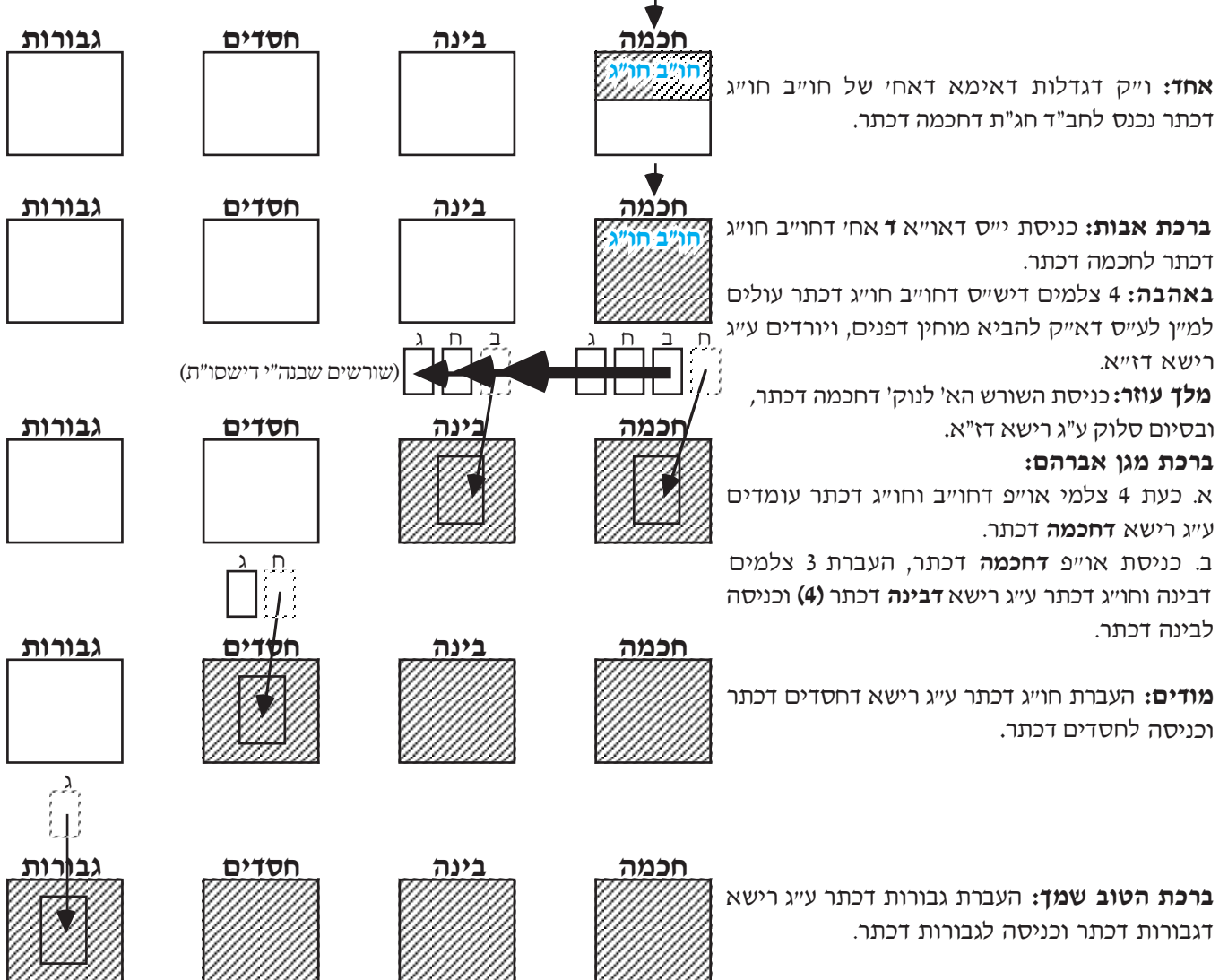
מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

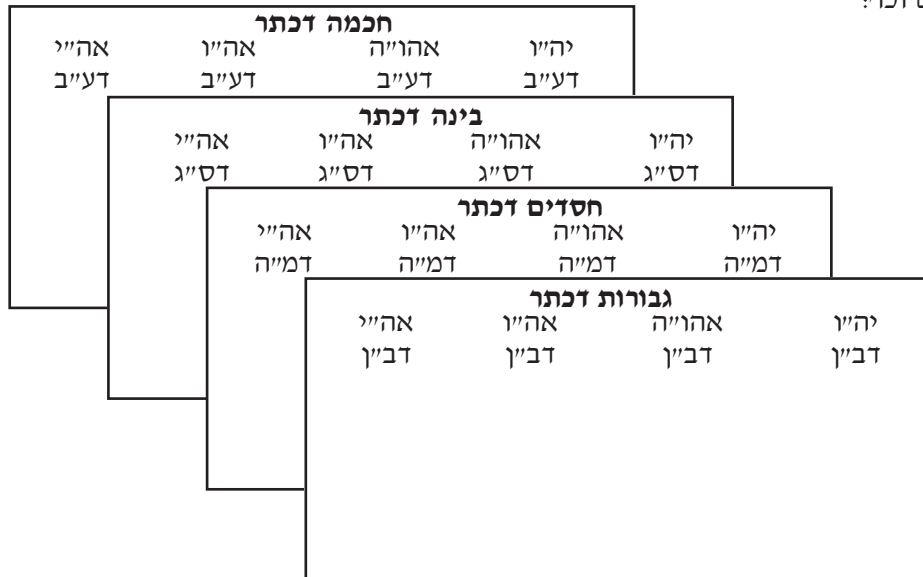
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאח' דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאח' לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז ר"ש אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[כז.]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הוי"ו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דבינה דז"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנח"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנח"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה, עם המוחין דא"פ דצ' צלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱהִיָּה (*)
יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה

[כח.]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד	ש' חכמה
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד	ש' בינה
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד	ש' חס'
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד	ש' גב'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג .
ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד, אלף הא יוד
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

א-ה-י-ה	א-ה-י-ה	א-ה-י-ה
י-ה-ו-ה	א-ה-י-ו-ה	א-ה-י-ו-ה
י-ה-ו-ה	י-ה-ו-ו-ה	י-ה-ו-ו-ה

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י-ה-ו-ה	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף למוד, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס	י יה יהו יהוה	א-ל-ו-ה
י-ה-ו-ה	י-ה-ו-ה	א-ל-ף ל-מ-וד

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

* אכל הענין הוא כי הנה המחון הם חב"ד אכל שרש

של כ"ג מחון נשאר למעלה הרושם שלהם ומוליקם בכפר ואופן המחון שכתב הם גדולים ומשולים לאין קץ על המחון הנקרא חב"ד. ולק חמלא בארחת נשא גבאשר מחנך סורי פסחת הטללת כל האלימות אשר אה"א נקרא וסגדלין אופן כעודפ יסוד נק' כהר וז"א ח"ו"ב מחד שם נח"א בחינת גובלנחא תחא סתומה דילי. אמנם ת"כ הם ז"א שם פנפים סיונאן מנ"מ דז"א הנקרא כפר וכן הוא הענין פ"ם הפרסום שכלל פנ"מף או"כ זודאי כי כמות הסתום שכתב הוא גדול מאד מן ח"ו"ב אשר בפנ"מף ההוא כי כרי מן הכפר נאלט הם ובהכרח הוא שנחנת ד' מחון שם ת"כ דיעה הטלל ח"ג שארנפסן יחו נמלאים בכפר נודאי כחומר אלמי צברנת שים שלום על העמידה לכן הם ד' כריפות וד' זקופים פ"ש. נחלא כי (ו) המחון הם למטה מבחי' הכפר ואינם באים כי הכפר גבוה מאד מאד ממש וחס למטה ממנו לבשר אמנם בכפר ת"ט שו בחי' פנימית שם פנחן שט בשלש מתם ובחי' החיצונית שהוא בגובלנחא אלא שדאיני

שהוא בגובלנחא (ח) התפשטת עד למטה ומלכשת גם אם המחון הנקרא חב"ד אכל עיקרית הכפר איש אלא למעלה על אלו הכוחין. ועיין בביאור איש מחנך ג' רישן אצלפן דא לבו מן דא סכר בתחלת אר"א דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הנוח שכתב שהוא מלמד השוח פלשו מה ענינו :

פרק ב' ב'ח

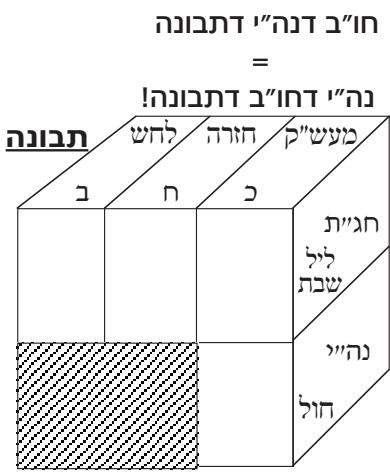
ועתה נבאר מהיכן נעשה בחי' הכפר הם והנה הוא נעשה מבחי' חזי' הסחטון של פת"ם דאמא הנקרא הנבא חסו ענינו. כי הנה כתבנו בפילי כי לכתב הכנסת נה"י דאמא הראשונים סוף ז"א בבחי' הסחטון הולרס לסגדל ולפסוח לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר איך היה הפנחן ואמרנו כי האורוב של נה"י דאמא עלו בחגי' ת"ם בסחטון של פנונה לרמות את הולר שילד ויאל לחן וזו אופן האורוב הולר שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורוב הנ"ל האורוב נעשה כח נכלי שהוא של מחינת פת"ם הסחטון וסגדלי' ממט (ט) נ"כ נה"י חדשים ואז האורות הראשונים שסמלוקו נחלבשו סוף אלו הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים סגדלי' להתרוקן לכמה סבות הנ"ל אם לנודק לידת המחון דלא ואם לסמכות לטפון למחון דז"א ענמו כנ"ל אכל אלו שם סגדלי' י"ם של תנונה פלמה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאם. ומדבר עתה באלו של הסנונה ונאמר כי יש בג' בחי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שסמלוקו בוצ"ל לסחטן לו כבוד שוחן הב' הוא בחי' חזי' ת"ת (א) והי"י שלה החדשים שסמלוקו נה ממדס כדי שחיה שלימה בים גמורים להודונו עם אכל נכל"ל נ"י הוא בחי' שאר קומחה שאר מן מחינת עליון דח"ם שלה עד למעלה עד ראשה ונ' בחי' אלו מחוונות עם ג' בחי' אחרות בלופן זה. והענין כי כנה נח"ל כי בפח אחרתו עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דסנונה למעלה בחי' סחטון של פת"ם שלה ונחרוקו אלו הכלים מן האורות שלסם פלמן ולא נשאר בהם שום דיות כלל ועיקר כבוד איך הוטרס מחק"מח אלא בחי' שחמים פלמו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכנסו לטוכן המחון דז"א שהם מן הסחטום שבו עד למטה שהם ס"ם והנלבשו כפי' פקרון שם בנה"י של הסנונה ואח"כ נלבשו סלסם חוך ז"א מתחמה שבו למטה סמ"ש בפ"ם. ונמלא כי הכלים והגוף (ב) של אלו המחון הם בחי' א' שהם הכלים וגופניות החנונה פלמה אכל האורות והחיות והכנסת שבהם הם המחון של הז"א ענמו אמנם לפי שכתב וסמלוקו אורות שלהם המחון אורות הז"א במקומה לך אלו הנה"י דאמא מחלפין מסבטם הראשון ונהפכים לסיות שלם פלמו ובשר מנשחו של הז"א פלמו ובגוף ענמו דמין מתם ואיני נקראין אלא בשם גופא דז"א ממש. וכזה ספון מ"ם צודונו גדלות דז"א איך הוא שמו ו"ק שם צו בלבד כעוד שכל עממות איש רק ו"ק איך גבדיל אח"כ ונעשה בן י"ם גמורות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה צו ו"ם הנקרא ו"ק ונכנס צו פחד ג"ם שם נה"י החנונה ומסחטון יחד ונעשין ס"ם גמורות אורות זה כי כל פרק עליון דלנח פנונה מספרד ומחנכר עם ב' פקרו עליהם דכלי החסד דז"א ונעשין חמה שבו ופרק ב' דכלי נחח דסנונה מחערב עם פרק הסחטון דחסד ופרק עליון דכלי דלנח דז"א ונעשין חסד דז"א ופרק ג' דכלי נחח דסנונה מחערב עם ב' פרק סחטום דלנח ז"א ונעשים נחח דז"א ועד"ו בקו שחאלי ועד"ו בקו חלמטי כמטאר חללני במקומו (ד). נמלא כי הנה"י ענמן דסנונה מספרדים עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי גוף א' כשהוא א' ובגוף דז"א הוא ממש ולכן נקרא בחינת ז' בחי' כגדלה ממש של הז"א ענמו כי להיתן כלים ריקים והכנסו אורות דמחון דז"א לטוכן נעשו בגוף דז"א ממש והבי' נבאר בחי' המחון דז"א מתחמה שלו ולמטה איך נעשו פ"י נה"י הראשונים של הסנונה שהם הכלים בלחי אור. הבחינה הב' הוא הכפר של ז"א אשר הוא נעשה מן החזי' הסחטון של ס"ם (ה) ונה"י החדשים של תנונה והנה בחינת הכפר דז"א לרדך שחילה נבאר מה ענינו אם הוא מכלל שוחן דז"א או לאו אם מכלל ס"ם דז"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבאר שכתבנו י"ם מחיל מן הסחמה כמו שכתב אחת היא רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו איך ראשית אלא חמה ורליות הרבה לסבדא זו גם מה ענין הכנת לשון חסד ולמה נק' קד. והנה כפי הגראס מפשטות לשון הפוקוסם וספר הויכר נראה כי הכפר הוא גובלנחא וחב"ד הם המחון שבתוך הגובלנחא ואם כך הוא נמלא שכתב הוא גרוש בחליות הגרפתן כי הוא נעשה חלונית ולבוש אל המחון בתוך הגובלנחא המקוה ומלבוש את המחון ואין ספק שסכלים ועיקר הם המחון כי הגלגלת הוא כלי ומלבוש ספל אלים ודבר זה לא יכלה על דעת הטיק בן יומי כי הדי כפר גדול לאין קץ על החמה ותנונה ודעת ונחשבו אלו כלל היו

הגרות וביאורים (א) סחטון ונה"י: (ב) הוא הכלים והוא גוף וכלל לבנה וכן פ"ם אכל האורות והאורות והסחטון שבהם גם זה הוא ככל כמותו. שם שטון: (ג) לקמן פ"ו וי' וכלים פ"ו וכלים ח"ד: (ד) לקמן פ"ו: (ה) לקמן פ"ו: (ו) סחטון ז"ל: (ז) עיין לפיל אבוצר החכמה כפר י"ג ו"ט ו"ט: (ח) לקמן מופ"י: (ט) עיין שם שטון פ"ו: 23589 ח"ה"ח יפה שעה שט"עמית דז"א בכרת ירוש עמכם כי הם יחר ח'וניים מהם כו ועיין שלחי עמר סעבריס עמר שוחן וללם:

הלכשה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת	דיקנא (ו"ק) דא"א
ראש	יחידה	כתר	א"א	5	
גרין	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4	
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3	
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2	
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1	

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"ף יותר גדול</p>	<p>נשמות כל חי...</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"ף</p>	<p>לחש</p> <p>חזרה</p> <p>מעש"ק</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>

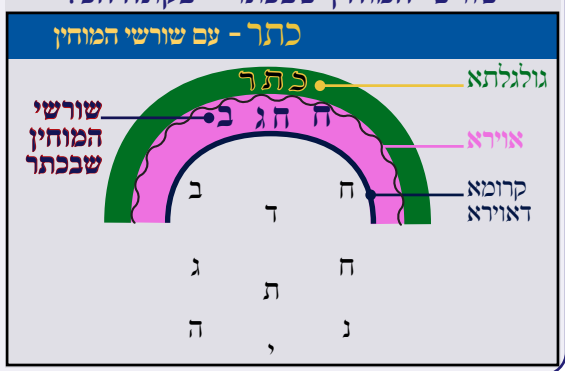
עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק) חו"ב חו"ג דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש) חו"ב חו"ג דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה) חו"ב חו"ג דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש) חו"ב חו"ג דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה) חו"ב חו"ג דכתר</p>
<p>בינה (לחש) חו"ב חו"ג דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה) חו"ב חו"ג דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי (נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: חו"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: חו"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: חו"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י		
חכמה יעקב רחל בינה	חסד'י גבו'	שים שלום	חכמה יש"ס תבו' בינה	חכמה	א"א	נוק' דא"א	בינה
			חסד'י גבו'	אבות	חסדים	גבורות	מגן אב'
			שים שלום	מורים	הטוב שמך		כרי"ע וזק"ן
				א"א	א"א	א"א	א"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

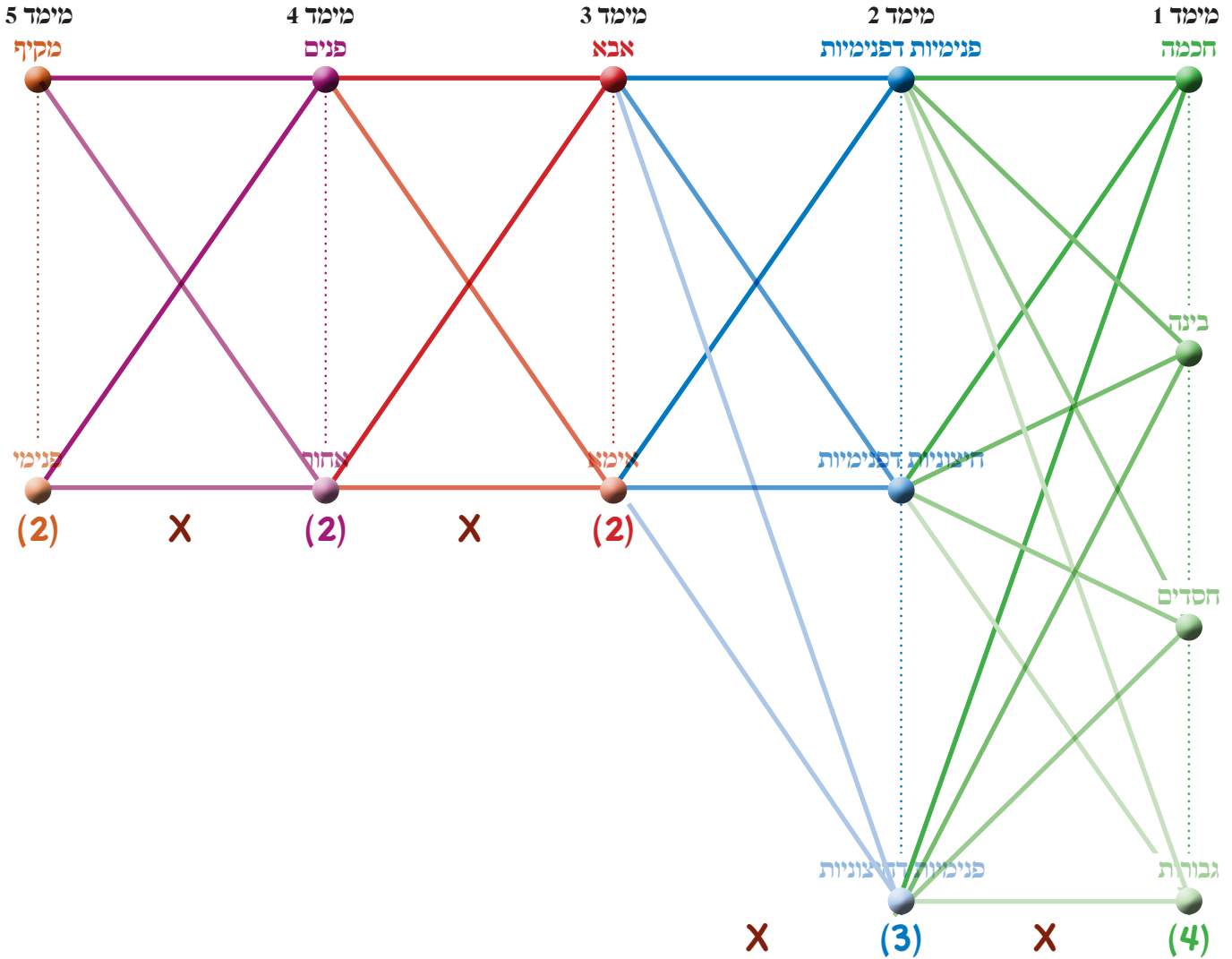
בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מכו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעיים ופנימים דחיצי דפני)

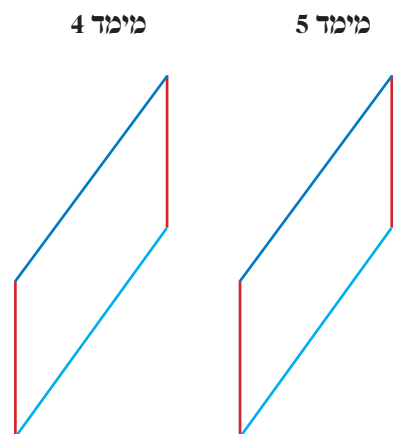
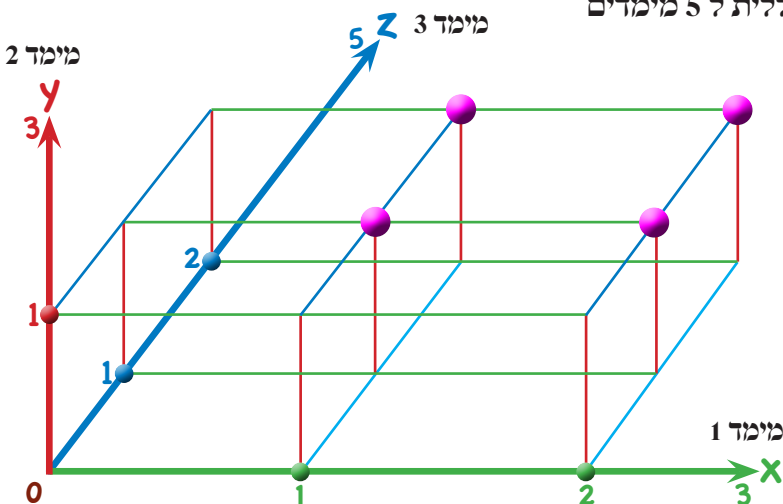
✳ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✳ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר) X
-------------------	-------------------	------------------	---	--

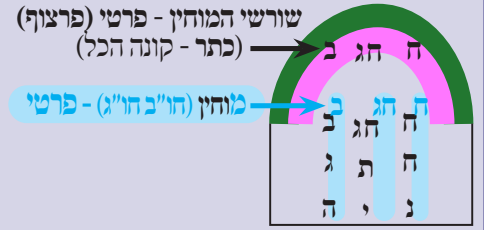
מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) X	כריעות וזקיפות (4) X
96 ←	48 ←	24 ←	12 ←	4 ←
→ 2	→ 4	→ 8	→ 24	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

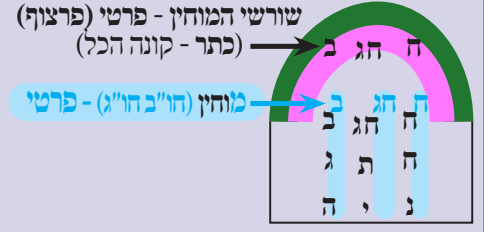
שורש הבינה דכתר (נוק' דעתיק) - כללי (24 פרצופים - כו"ז ב' - מגן אברהם)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הבינה)

פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

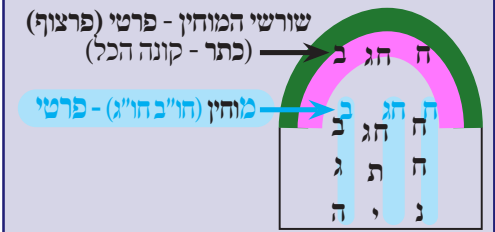

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הבינה) (שורה 2 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הבינה (כולם בעובי, שווים)

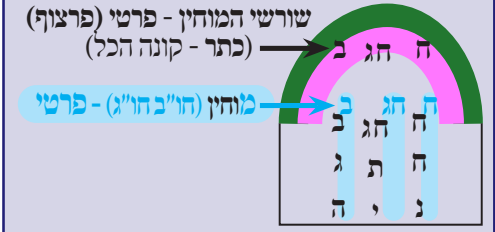
שורש הגבורות דכתר (נוק' דא"א) - כללי (24 פרצופים - כו"ז ד' - הטוב שמך)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הגבורות)

פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

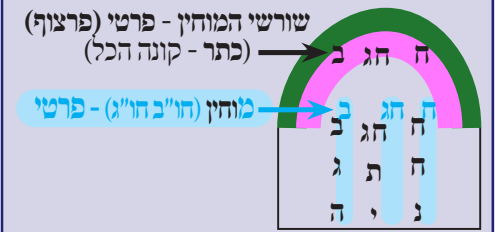

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הגבורות) (שורה 4 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הגבורות (כולם בעובי, שווים)

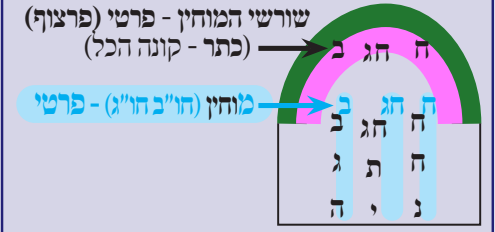
שורש החסדים דכתר (א"א דכ') - כללי (24 פרצופים - כו"ז ג' - מודים)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החסדים)

פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

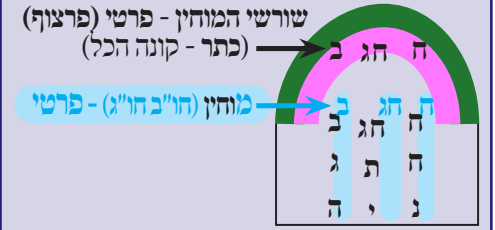

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החסדים) (שורה 3 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החסדים (כולם בעובי, שווים)

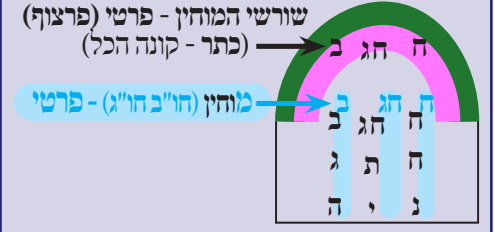
שורש החכמה דכתר (עתיק דכ') - כללי (24 פרצופים - כו"ז א' - אבות)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החכמה)

פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החכמה) (שורה 1 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החכמה (כולם בעובי, שווים)

חיצוניות - מעשה

חיות העולמות - קטנות - וייק - כלי ביייע דפ"ה דש"ה
חיצוניות דחיצוניות

פ"ג דש"ה
נשמה-גדלות-ג"ר
פנימיות דחיצי'

פנימיות - דיבור

חיות העולמות - קטנות - וייק - כלי ביייע דפ"ה דש"ה
חיצוניות דפנימיות

פ"ג דש"ה
נשמה-גדלות-ג"ר
פנימיות דפנימיות

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
					חיצי' תשי"ר	פניי תשי"ר	פניי תשי"ג
				א"א (ז"יע)	א"א (ז"יע)		
				ז"א (ג"ית)	ז"א (ג"ית)		
פניי קייש	בשכמל"ו תהילות	זמירות	קרבתות	פניי קייש	תשי"י יוצר	ט"ק - ט"ג	יפנה ויטול חיי ברכות
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי	דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי
השמות	אלהים (I)	אלהים (6)	אלהים (II)	השמות	אלהים (I)	אלהים (6)	אלהים (II)

ב בריאה תחתונה			
9	10	11	12
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"יע)
			ז"א (ג"ית)
קדיש אחר י"ח	בשכמל"ו ותהילות		
חותם	יהוה	אדני	אלהים (I)
[4] כלי אצ"י	יהוה	אדני	אלהים (I)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		
השמות	כלי אצ"י		

ו בריאה תחתונה			
13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"יע)
			ז"א (ג"ית)
קדיש אחר י"ח	יוצר	תשי"י	
חותם	יהוה	אדני	אלהים (I)
כלי אצ"י	[1] יהוה	אדני	אלהים (I)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		
השמות	כלי אצ"י		

ג יצירה תחתונה			
17	18	19	20
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"יע)
			ז"א (ג"ית)
קדיש אחר י"ח	זמירות		
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		
השמות	כלי אצ"י		

ז יצירה תחתונה			
21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"יע)
			ז"א (ג"ית)
קדיש אחר י"ח	ט"ק	ט"ג [5]	
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		
השמות	כלי אצ"י		

ד עשיה תחתונה			
25	26	27	28
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"יע)
			ז"א (ג"ית)
קדיש אחר י"ח	קרבתות		
חותם	אלוה	אלי	אלהים (II)
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (II)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		
השמות	כלי אצ"י		

ה עשיה תחתונה			
29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"יע)
			ז"א (ג"ית)
קדיש אחר י"ח	תשי"י	ט"ג [6]	
קדיש אחר י"ח	ברכת עניי	חיי ברכות [8]	ברכת עניי
	ברי אשר יצר		ברי אשר יצר
	אלהי נשמה		אלהי נשמה
	יפנה-ברכה		יטול-ברכה
ז"ר-ממילא(ברכות) נה"י-יפנה-מעשה [9]		יטול-מעשה	
חותם	אלוה	אלי	אלהים (II)
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (II)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובחיצוני נפשין		
השמות	כלי אצ"י		

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות).
ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת הש"ה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

או וכוף דו"ח ממש הי ילכן יקרא דבר זה הגדלה דו"ח עלמו
 כי נהייה בלוי רקיס ונכנסו איכות מוחין דו"ח לחוכם נעשו
 כנוף דו"ח ממש ידחי נח' בח' מוחין דו"ח מחכמה שלו ולמטה
 ח'ך נעשה ע"י נה"י ח' דחכמה שהם בלוי בני אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דו"ח אשר הוא נעשה מה"י החתוק דת"ת ונה"י
 החדשים דתנ"י. והנה בח' הכתר דו"ח לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם היא מכלל המוחין דו"ח או לאו, ואם היא מכלל
 ה"ס דו"ח או לא כי בדבר הזה י"ס מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבין דו"ס מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח'ן האבות אלה חכמה וי"ס החיות
 הרבה לספירה זו. גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"ס ויתר' שהכתר היא גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היא נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנידושין כי הנה היא נעשה חילוניות ולבוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפת ומלבשת את המוחין יאון ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא בלוי ולבוס עפל אלהים
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הניזק בן יתנו כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לח'ן ק"ך על חכ"ד ובלא נחשבי הללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל הרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרשם נהגם ומציאותם בכתר ויאותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לח'ן ק"ך על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 בנ' חידושי שנאשר מנבא ענין י"ס בכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר יא"ח חו"ב מוכיח שם באריך בח' גולגלתא
 ומ"ס דלית אמנם חו"ב הם יא"ח שהם הענפים היולאים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י ב"ס הפרטיית שבכל פרוקף ו"כ

זודאי שהמח הבהוס שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעתה הכולל חו"ב של ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ומלא שהמוחין הם למטה מבח' הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה מנתנו לגמרי אמנם
 בכתר י"ס בו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלבשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 אינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דח לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"א ושם הבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו י"ס עניינו, והבין הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. יעתה נבאר

מסיבן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח' חלי החתוק דת"ת דלוימא הנק'
 חכו' כנ"ל י"ס ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלוימא
 הא' תוך זעיר בבח' המוחין הולכנה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח'ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימא עלו בחלי החתוק דת"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לח'ן ואז יאותם האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה החתוק דת"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה החתוק דת"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנסתלקי נתלכשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולכרו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 הם

איפה שלימה

דלוימא פרע, וכן עד"י הולכים ומתחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לח'ן ק"ך יאונס מוחנים כלל מנמו שהי אלה שבזה עולים
 ומתבררים יותר ומודרכים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 י"ס עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה ובאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ח יסוד מחדש יע"ש. ועוד עיין בדרוש' הדעת ידובה צנה"ס דף ל"ג ע"ג וז"ל ונודע כי הכלים דו"ח אינם רק ו' ספירות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן הגדלה נתחלק כל ספירה מהם לתלת פרקין ועי"כ היו ע"י כלים וממלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמצעיים חג"ה הראשונים דו"ח גדלו בלוי נעשו בלוי נעשו תלת כלים לתלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אחר' תלת פרקין תחילין דתנ"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתלת פרקין עטרין ודעת החתוק ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלה
 אלא שהן בלוי מוח' ה' הנו' הכלל מוחיו ידעת החתוק הנקרא ת"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו בלוי לנה"י של המוחין אלא
 שהם בח' חג"ה של ז"ח, ומתוך פרקין אמצעיים ותחילין שבכל ח' מנה"י נעשו נה"י דו"ח ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחילין דתנ"ת אשר נתלכשו בן פרקין אמצעיים דנה"י דלוימא
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתי ולפי שפרקין אמצעיים ותחילין דנה"י דו"ח אין בהם התלבשות נה"י דלוימא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחילין דנה"י דלוימא המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דו"ח לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דלוימא כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיסוד דו"ח נעשה
 מחדש ומציארה צפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגד ונקרא ר"ל שהמשתה החו"ג מיסוד דלוימא ליסוד דו"ח אינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נגד יקרה אשר מהיר בדעת דלוימא וע"י בן מודוונים חו"ח ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ביסוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מתפשטים ביסוד דו"ח וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ס דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, זהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ה, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער ח"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרוש' הדעת הנו' תלת פרקין תחילין דתנ"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתלת עטרין ודעת
 החתוק וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ח עולין ב' פרקין עילאין דתנ"ת ועשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלוימא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחילין שבתרין פרקין
 הנו' הם חו"ח ויסודות והם ב' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלכת פרקין אמצעיים דתנ"ת דו"ח נעשו תרין עטרין ודעת
 דו"ח, אבל בדרוש' הדעת כחז שבתרין פרקין עילאין, ואמצעיים דתנ"ת דו"ח נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחילין דתנ"ת נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

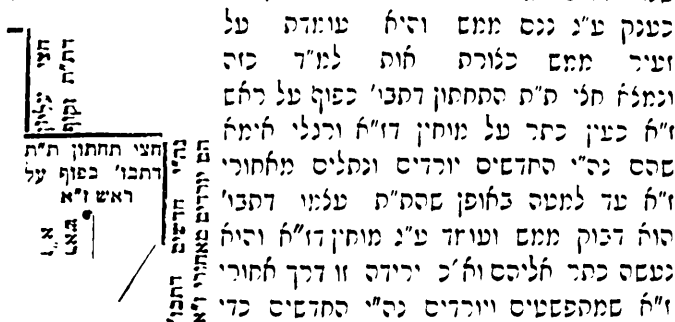
י' חו"ב

ודעת הכולל חו"ב שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דו"ח ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דו"ח כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הווה עסמ"צ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ח ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודות לשרשי המוחין דכתר דו"ח ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דו"ח נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסודות ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ח ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ציו"ע ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לזה יעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הגהר צסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש. ומכל האמור מפורש יולא שחו"ב חו"ג שהם שורשי המוחין הנחקקים בד' כריעות וכו' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דו"ח של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דו"ח שהם חו"ב
 חו"ג שבכתר מתפשטים עד סוף עולם האני' שהרי בש"ס שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הצריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לצורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לצורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אבל אלו שהם לתשלום י"ם דתצ"ו עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצ"ו והאורות שלהם הם דז"א אבל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצ"ו בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחלילין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצ"ו כנ"ל עכ"ל הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
 חצ"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנ"ל שהכלים דנה"י הא' דתצ"ו
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצ"ו לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצ"ו. אבל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצ"ו ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אבל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ה ונודע שחלי
 ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ס בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ס כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ל נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצ"ו רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה
 בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנ"ל ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ס מ"ס צחי' דכתר
 אימי אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אימי אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ס
 ודע שלא זה בלבד אלא עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריהם
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחי' אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ס שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ה ומנה"י החדשים דתצ"ו ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 צורך להשפיל, אבל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ה דתצ"ו לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שגם נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אבל כפי זה צריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך צריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז"ל שהת"ה עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין צורך להשהות זמן
 שכיון שכנסו כבר נה"י דתצ"וה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ה ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ה דתצ"ו הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הה"ה הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן כשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצ"ו אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשטן על גבי ראש אדם נגס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
 הנגס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הנגס והגליו נתלין לאחוריים דנגס
 שאז נגולא שראש האדם הארוך גם חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הנגס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הנגס, ועד"ז באימא עם ז"א

כענק ע"ג נגס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ה התחתון דתצ"ו כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ה עלמו דתצ"ו
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והיא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ה בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהיה זמן
 לירד כמ"ס בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנ"ל. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אבל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצ"וה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שצ"ב הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצ"ו
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצ"ו להסתכל פניה צפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 ותכפוף ראשה ותציב צפניו דז"א שהוא נמוך ממנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר תכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור איך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

איפה שלימה

החצ"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א זו"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דאימא, אמנם נלע"ד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריהם נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ס באש"ל באורך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- א) **דנה"י** של תצ"וה החדשים וכו' וגם צי"ס יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ש שם:

דרוש ג משפר הברזר עמי' נ"ב ליל מן התמן לטבי עד מרטה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקפידים לנשמות שם פנימיות דבריאה וזו אלו מפלים ט' ונכללים בהם ל"ב ופולים דאליטה :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ם עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש' הקדים עמ"ט אחר הכותב שכחש השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד ושם היכולת החחוטות הרי הם י"ט והם נחלקים לשבעה היכולות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש ח"ה לרוד עמ"ט כענין טעה שם חח"ד המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלזה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דתל עם ישראל ובמלה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט ל"ב והם נח' המוחין המקיפים הגר"ן אג"ן תפילת הנוכר שם בדרוש ה' וזנים המוחים המקיפים סוכר בדרוש ד' דברכה אבות כי שם נבאר כי נספוק שם נחשים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיפים דר"ם מסכים עם זה הדרוש שאין הטוק' מקבלת המוחין עד הפמידה נכזר כהן ע"ט . דרוש ח' משפר ק"ט תחלה בהם נשפוק זה ל"ב ספרים ע"ג פינד ומשק אוחס כזכר לקמן בסדר החסילה :

דרוש ה משפר הפמידה בדרכה אהה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אברהם לא נחפשו ס"ח החסדים רק נחסד דז"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מברכה אהה גיבור נבטרה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חזקת ונלפ"ד חיים כי וכו' חסידות הדבר ע"ה דרוש ו' משפר הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן נסוגת רלה כ' שהם נה"י שני אחרונים פ"ט בנאק הדרוש עמ"ט שלום הם סוד נה"י דעירי אחרין פלמו ל"ב ולמל בחסלה הדרוש כהן שהם נה"י דז"א הראשונים שפלו לחג"ה והם החלה פרקין פילאין דנה"י שפלו לחג"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשפר מיפוש הירח כי אחר חרני בית ראשון לא נחפשו נה"י דחומא רק עד הכ"ה דז"א הראשונים שפלו לחג"ה נחל שרדך לטוין בשלשה ברכות אלט להמשיך הארס מנה"י דחומא שנה"י הראשונים דז"א שפלו לחג"ה להמשיך הארס הנוכר לנה"י של האחרונים ומשם לחג"ה דטוק' :

דרוש כונה אמן עמ"ט ברוך הוא וב"ש ל"ב ללפ"ד שרדך לומר קך במלת ברוך טעוין אל עם אה"ה ירוחן המלוכש בשם הו"ה דפ"ג וכן הוא נסחת ספר הכוונה יסן ופיין לפיל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עומר עמ"ט כהפשוטם הסודים ל"ב ואלו לנדר מהחפשוטם ה"ה וה"ג בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש חג שבועות עמ"ט זה הכתר הניחן לז"א פיין בשפר כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ה ואמנם תחלה אבאר ט' עד סוף הענין ותראה מה ענין הכתר הזה . ע"ט פת"ש כטרע ל"ב ל"ל שג"ל כי לז"א הם חו"ב דכללות האל' וארדך כתר דלז"א ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יזוג עד היום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לאתרוס יום שבועות הם המוחין דחומר וע"ט תפילה שחרית ומסב נחשים מוחין דגנים דיספ"ה ודז"א ודז"א וזו מודוונים ולכן אין לרדך לטוין בחפילת שחרית ומסב כי אם ממילת באהבה ואילך בשחרית מוחין דגנים דכניה נישפ"ה בחארה מוחין דגנים מוא"ל פילאין בלחש ותורס דמסב מוחין דגנים דכתר מא"ל :

ע"ש עמ"ט מקבלת נחמיה למוס ל"ב לפי כי עד ששה

בבחינה והוא חילוניות דאליטם ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאליטם היינו בריאה דאליטם כנודע כי ישפ"ה הם חילוניות דז"א חלל שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ד דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה ודאליטם הם הג"ר דכל פרט ובמלת ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלת אחד נחשכו מוחין דנה"י דבריאה אבל מוח דרבה שהם הג"ר הג"ן אל' חנים אלל מוחין דז"ק הג"ן חילוניות דאליטם ר"ל ו"ק דג"ר דרבה שהם בריאה דאליטם והם מוחין שלמים בערכם אלל שבפרך כללות האליטם יקראו ו"ק בערך דבריאה הכולל הג"ן חומא ו"ק בערך האל' הג"ן אבא ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דרבה בין דחומא נחשכים נק"ט כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשכים מוחין דז"ק ונ"ר מג"ר דז"א וטלם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דרבה :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנול' והמוחין דרבה הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנודע נחשכים מוחין כפולים לבריאה דאליטם והם ממש רוגמת תפילין ריד שהיא בבריאה ותפילין דרש באליתם וכל ח' מלוה כפ"ט הו"ה שלימה כוללה ממוחין דז"א . הארבעה ע"ג דרפ"ה נילונין האבררין ועולים בשמש הם בידורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בידורי טוק' דג' דרוחן עתיק ואבא וז"ל שסם חלקי הב"ן המחובר עם המ"ה שבגופם שדוכרין והם"ג חלקי בידורי הב"ן דטוק' דשחיק וחומא וטק' דז"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרין וס"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטוק' דז"א ותבונה ורחל המוחין דז"ק דגדלות הנחשכים נק"ט שהם די"ה דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ר' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דכניה נראה כי הו"ה מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם שחיק וטוקביה וז"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דכניה דפרטפים המכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנוכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנבורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנוכר :

הגדוה ספר הכוונות מפוררש"ש זל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ה ברכות שיש מן ברכה עמי' ל"ב ט"ס הוא זה וז"ל מן ברכה הזמן לטבי ט' וכן היא הגירסא בספר הכוונות יסן ובספר פ"ט . פ"ט עמ"ט וכנודע ה"ה אוכרוח שיש בשרית הים ושם ביארנו סודם וע"ט ל"ב שהם בו"א דפשיה והם ט' דלור ישר וט' דלור חור :

ע"ש עמ"ט ואמנם הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמא . ופומא פ"ט כסוד מש"ה ויבא לו יין וישת ל"ב דארמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרכות המלוט וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דלא פסיק לעלמין ועל ק אלט השני יסודות שלהם יחד במלת ברוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משפר האליט עמ"ט גם היא מלאה באלף כזה וז"ל ל"ב כן הוא בס' פ"ט סוף"ו מלא . דרוש ח' משפר תפילין עמ"ט שם יו"ה במילוי אלפין אבא בו' בח' שבו ל"ב ושם אה"ה דהי"ן הוא כתר שנת"ה דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהי"ן שבו"ה שבו . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט ברוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיפים לנחי' ארוחות שהוא פנימיות דזירה וזו אלו מעלין ט' פ"ט עמ"ט והפילת אבדול ל"ב אלל שגרהה דלית קטן גם הוא בחלוגים ט' כטות יסן ד"ט פ"ט :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן וכיון באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמכיא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"י בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת זו"ן [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבגולגלתא בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזו"ן עד הזו"ן ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"י ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לבחינה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצרתי (מרפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.